

Сборник съдебна практика

Дело C-521/14

SOVAG — Schwarzmeer und Ostsee Versicherungs-Aktiengesellschaft
срещу
If Vahinkovakuutusyhtiö Oy

(Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus)

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 6, точка 2 — Съдебна компетентност — Иск за гаранция или поръчителство, предявен от трето лице, срещу страна в производство пред съд, сезиран с първоначалното дело“

Резюме — Решение на Съда (четвърти състав) от 21 януари 2016 г.

1. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Текстове, изготвени на различни езици — Еднакво тълкуване — Разлики между текстовете на отделните езици — Отчитане на общия разум и на целта на съответната правна уредба*

(член 6, точка 2 от Регламент № 44/2001 на Съвета)

2. *Съдебно сътрудничество по граждански дела — Съдебна компетентност и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент № 44/2001 — Специална компетентност — Иск за гаранция или поръчителство, предявен от трето лице, срещу страна в производство пред юрисдикция, сезирана с първоначалното дело, който е тясно свързан с посоченото дело — Компетентност на тази юрисдикция — Условие*

(член 6, точка 2 от Регламент № 44/2001 на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 35)

2. Член 6, точка 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че приложното му поле обхваща иск, предявен от трето лице съгласно националните разпоредби срещу ответника в първоначалното производство, чийто предмет представлява искане, тясно свързано с това първоначално дело, за възстановяване на обезщетението, изплатено от третото лице на ищеца в първоначалното производство, при условие че този иск не е предявен единствено с цел ответникът да бъде отклонен от подсъдността на съда, който би бил компетентен по неговото дело.

Всъщност съображение 15 от Регламента подчертава, че в интерес на хармоничното упражняване на правосъдие е необходимо да се минимизира възможността от едновременни производства и да се гарантира, че в две държави членки няма да се произнасят

противоречащи си съдебни решения, докато съображение 12 от същия регламент припомня необходимостта от допълването на местоживеенето на ответника с други алтернативни основания за компетентност, които са основани на тясна връзка между съда и процесуалното действие или с оглед да се улесни доброто упражняване на правосъдие. Разглеждането обаче в рамките на едно и също производство на първоначалното дело и на искане, предявено от трето лице срещу една от страните по това производство, което е и тясно свързано с първото искане, е от естество да благоприятства посочените по-горе цели в положение, в което е предявен иск от пострадалото лице срещу застрахователя на лицето, отговорно за вредите, и в което друг застраховател, който вече частично е обезщетил това лице за вредите, иска да получи от първия застраховател възстановяването на това обезщетение. Всъщност, ако такава възможност не е налице, би съществувал риск по едно и също дело две юрисдикции да стигнат до различни решения, чието признаване и изпълнение биха били несигурни.

(вж. т. 38—40 и 47 и диспозитива)